

Defunding the Police??!! Shoftim 5780

Sanhedrin 7b

"ואלה המשפטים אשר תשים"— אשר תלמדם מיבעי ליה! אמר רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא אלו כלי הדיינין. רב הונא כי הוה נפק לדינא אמר הכי אפיקו לי מאני חנותאי מקל ורצועה ושופרא וסנדלא. "ואצוה את שופטיכם בעת ההיא" –אמר רבי יוחנן כנגד מקל ורצועה תהא זריז.

"These are the laws which you should **place**" (Ex. 21:1) –Scripture should have said: that you should **teach**!

Rabbi Jeremiah said in the name of Rabbi Hiyya b.Aba: "These are the tools of the judge."

Whenever Rav Huna would go out to court, he would say as follows: "Take out my tools of the trade for me: staff, whip, shofar and sandal."

'And I commanded your judges at that time' (Deut. 1:16) Rabbi Yohanan said: "With respect to your staff and whip be eager"

2. Yerushalmi Kiddushin 4:6: R. Abahu and the Defiant Priest

כי אם בתולות מזרע בית ישראל רבי יודה אוי עד שיהא אביה מישראל ר' ליעזר בן יעקב אומר עד שיהא או אביה או אמה מישראל רבי יוסי אומר עד שיוולדו בקדושת ישראל רבי שמעון אומר עד שיבואו בתולים בקדושת ישראל ...

רי יוסה ר' יסא בשם רבי יוחנן רבי יונה ר' חייה בשם רי יוחנן הלכה כרי יוסה חנין בר בא בשם רב הלכה כרי יוסי והכהנים נהגו כרי אליעזר בן יעקב חד כהן נסב בת גרים אתא עובדא קומי ר' אבהו וארבעיה אספסליה אייל ר' ביבי לא כן אלפן ר' הלכה כרבי יוסי אייל ולא נהגו הכהנים כר' אליעזר בן יעקב אייל ר' על המנהג לוקין אייל אין כיני את חמי מפייס ואנא מוקים ליה מן דקיימי אייל ר' הואיל והותרה הרצועה אף אני מותר בה

"[A priest must marry] only a virgin from the house of Israel" (Ezek. 44:22) Rabbi Judah says: "At the point when her father is from Israel" Rabbi [E]leizer b. Jacob says: "At the point when either her father or her mother is from Israel" Rabbi Yose says: "At the point when they are born in the holiness of Israel." Rabbi Simon says: "At the point when her virginity is generated in the holiness of Israel" Rabbi Yose, Rabbi Yose in the name of Rabbi Yohanan, Rabbi Jonah, Rabbi Hiyya in the name of Rabbi Yohanan: "The law is like Rabbi Yose." Hanin b. Bar in the name of Rav: "The law is like Rabbi Yose but the priests behaved like Rabbi Eliezer b. Jacob."

A priest married a daughter of converts. The case came before Rabbi Abahu, and he laid him down [to receive lashes]. Rabbi Bibi said to him: "Did you not teach us that the halakhah is in accordance with Rabbi Yose?" He said to him: "Did the priests not practice according to Rabbi Eliezer b. Jacob?" He said to him: "Rabbi, do we give lashes for [merely violating] a custom?" He said to him: "If you insist on deterring me, I will raise him [from the bench without administering lashes]." When he was standing [the priest] said to him: "Rabbi since the whip has been released, I have also been permitted to her"

3. Bavli Ketubot 86a

תנינא: במה דברים אמורים - במצות לא תעשה, אבל במצות עשה, כגון שאומרין לו עשה סוכה ואינו עושה, לולב ואינו עושה, מכין אותו עד שתצא נפשו.

To what do these things apply? To a negative commandment, but a positive commandment such as when they say to him "make a sukkah and he does not do so of a lulav and he does not do so, they beat him until his soul expires"

Midrash Tannaim Deut. 25:3

פן יסיף להכות 'על אלה על אלה אין את מוסיף להכתו מוסיף את להכותו על מכת מרדות :על אלה הוא עובר בלא תעשה אינו עובר בלא תעשה על מכת מרדות :אלא שהפרש בין מכות בית דין למכות מרדות מכות בית דין בבית דין מכות מרדות שלא במנין מכות בית דין באומד מכות ברית דין מכות בית דין באומד מכות מרדות שלא באומד מכות ברצועה ושלא ברצועה:

Lest you continue to strike him beyond these (al eleh)—on these you do not continue to strike him, but you do continue to strike him with rabbinic lashes.

For [exceeding] these [thirty-nine lashes] he transgresses a negative precept, but he does not transgress a negative precept with disciplinary lashes.

Rather, the distinction between lashes of the court and disciplinary lashes [is as follows]: Lashes of the court are with a court; disciplinary lashes need not be with a court.

Lashes of the court are counted; disciplinary lashes are not counted.

Lashes of the court require an assessment; disciplinary lashes do not require an assessment. Lashes of the court require a whip; disciplinary lashes may be administered either with or without a whip

5. Bavli Berakhot 58a

רבי שילא נגדיה לההוא גברא דבעל נכרית. אזל אכל ביה קורצי בי מלכא, אמר: איכא חד גברא ביהודאי דקא דיין דינא בלא הרמנא דמלכא. שדר עליה פריסתקא, כי אתא אמרי ליה: מה טעמא נגדתיה להאי? אמר להו: דבא על חמרתא. אמרי ליה: אית לך סהדי? אמר להו: אין. אתא אליהו, אדמי ליה כאיניש, ואסה אמרי ליה: אי הכי בר קטלא הוא! אמר להו: אנן מיומא דגלינן מארעין לית לן רשותא למקטל, אתון - מאי דבעיתון עבידו ביה. עד דמעייני ביה בדינא, פתח רבי שילא ואמר: +דברי הימים אי כ"ט+ לך ה' הגדלה והגבורה וגו'. אמרי ליה: מאי קאמרת? אמר להו: הכי קאמינא - בריך רחמנא דיהיב מלכותא בארעא כעין מלכותא דרקיעא, ויהב לכו שולטנא ורחמי דינא. אמרו: חביבא עליה יקרא דמלכותא כולי האי! יהבי ליה קולפא, אמרו ליה: דון דינא. כי הוה נפיק, אמר ליה ההוא גברא: עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי? - אמר ליה: רשע! לאו חמרי איקרו! ליה ההוא גברא: עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי? - אמר ליה: רשע! לאו חמרי איקרו! דכתיב +יחזקאל כ"ג+ אשר בשר חמורים בשרם. חזייה דקאזיל למימרא להו דקרינהו חמרי, אמר: האי רודף הוא, והתורה אמרה: אם בא להרגך - השכם להרגו, מחייה בקולפא וקטליה. אמר: הואיל ואתעביד לי ניסא בהאי קרא - דרשינא ליה:

Rav Sheila gave lashes to a man who had sex with a non-Jew. He went and informed the authorities, saying: "There is a certain man amongst the Jews who is judging cases without permission of the king." He sent a policeman. When he [Rav Sheila] came [to the authorities], they said to him: "Why did you give lashes to this person?" He replied: "Because he had intercourse with a donkey." They said to him: "Do you have witnesses?" He replied: "Yes." Elijah came and appeared as a man and testified. They said to him: "If so, he deserves a capital penalty!" He said to them: "Since the day we were exiled from our land, we do not have capital authority. However, you all may do whatever you wish to him." While they were investigating the case, Rav Sheila began to pray, "To you belongs the greatness and the power..." (I Chron. 29:11). They said to

him: "What did you say?" He replied: "I was just saying 'Blessed is the Merciful one who gave kingship on earth like the kingship in heaven, and gave you control and mercy in judgment." They said: "Is the kingship so beloved to him?" They gave him a staff and said to him: "Judge." When he went out, that man said to him: "God does miracles for liars in this way?" He replied to him, "Evil one, are they not called mules? As it says, "That the flesh of mules is their flesh" (Ezek. 23:20). He saw that he was going out to tell them that he called them mules, and he said to himself: "This one is a pursuer, and the Torah says if he comes to kill you, preempt him and kill him." He hit him with the staff and killed him

6. Yerushalmi Sota 1:4: Rabbi Meir and his Disciples

רבי זבדיה¹ חתניה דרבי לוי הוה משתעי הדין עובדא רבי מאיר הוה יליף דריש בכנישתא דחמתא כל לילי שובא והוה תמה חדא איתתא יליפה שמעה קליה חד זמן עני דריש אזלת בעית מיעול לביתיה ואשכחת בוצינא מיטפי אמר לה בעלה הן הוייתה אמרה ליה מישמעא קליה דדרושא אמי לה מכך וכך² דלית ההיא איתתא עללה להכא לבייתה עד זמן דהיא אזלה ורקקה גו אפוי דדרושא צפה רבי מאיר ברוח הקודש ועבד גרמיה חשש בעייניה אמר כל איתתא דידעה מילחוש לעיינה תיתי תילחוש אמרין לה מגירתא הא ענייתיך תיעלין לביתיך עבדי גרמיך לחשה ליה ואת רקקה גו עייניה אתת לגביה אמר לה חכמה את מילחוש לעיינא מאימתיה עליה אמרה ליה לא אמר לה ורוקקין בגויה שבע זימנין והוא טב ליה מן דרקקת אמר לה אזלין אמרין לבעליך חד זמן אמרת לי והיא רקקה שבעה זימנין אמרו לו תלמידיו רבי כך מבזין את התורה אילו אמרת לן לא הווית מייתי ליה ומלקין לה ספסליה ומרציין³ ומרצייה ליה לאיתתיה אמר לון ולא ⁴יהא כבוד מאיר ככבוד קונו מה אם שם הקודש שנכתב בקדושה אמר הכתוב שיימחה על המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו וכבוד מאיר לא כל שכן

Rabbi Zevadyah the son-in-law of Rabbi Levi would tell this story:

Rabbi Meir used to deliver a sermon in the synagogue of Hammat every Friday night. And there was a woman there who was accustomed to listen.

One time, the sermon ran late.

She went and sought to enter her house and found that the candle had gone out.

Her husband said to her: "Where were you?"

She said to him: "Listening to the preacher."

He said to her: "From such and such⁵ that this woman will not enter here into her house until she goes and spits in the face of the preacher."

Rabbi Meir saw with Divine Spirit and gave himself a sore in his eye.

He said: "Any woman who knows how to cure a sore eye by charm, come and charm."

Her neighbors said to her: "Your answer will bring you in to your house. Make yourself a charm for him, and you spit in his eye."

She went to him, and he said to her: "Do you know how to cure eyes by charm?" From her great awe of him, she said: "No."

⁵ He swore an oath.

¹Vatican MS: זכריה ² Vatican MS: הכן

³ Vatican MS: מרעין It is possible to read the Leiden MS in the same way, since the letter is not completely clear.

⁴ Vatican MS adds: התורה

He said to her: "Well, spit in it seven times, and that will be good for it." Once she had spit in his eye, he said "Go and tell your husband. 'One time' you said to me! And she spit seven times."

His students said to him "Rabbi, do we degrade the Torah in such a manner?

If you would have said to us, would we not have brought him and whipped him on the bench in order to force him to consent to be reconciled with his wife?

He said to them, "And should not the honor of Meir be equivalent to the honor of his Creator, if with respect to the Holy Name which is written in holiness, the Scripture says that it should be erased by water to effect peace between a man and his wife, is it not it all the more so with respect to Meir?"

7. החזון איש (יו"ד סימן ב ס"ק טז)

אין דין מורידין אלא בזמן שהשגחתו יתברך גלויה,"

ואז היה כיעור הרשעים גדרו של עולם. אבל בזמן ההעלם שנכרתה האמונה מן דלת העם, אין במעשה ההורדה גדר הפרצה אלא תוספת הפרצה, שיהיה בעיניהם כמעשה השחתה ואלימות ח"ו. וכיון שכל עצמינו לתקן, אין הדין נוהג בשעה שאין בו תיקון, ועלינו להחזירם בעבותות אהבה ולהעמידם בקרן אורה במה שידינו מגעת."

Hazon Ish Yoreh Deah 2:16 Rabbi Avrohom Yeshaya Karelitz, (1878-1953)

The rule of [coercion] only applies when Divine Providence is revealed. In those times the disgracing of transgressors was protecting the world. But in a time of hidden providence in which faith is removed from the people, then punishing transgressors does not fix the breach but adds to it, as it is perceived as an act of destruction and violence, God forbid. And since the whole point is to heal, the rule of coercion does not apply if there is no healing. Thus, we are obligated to bring them in through the bonds of love and to place them in its light to the extent possible.

- 8. Rabbi Hayyim David HaLevi pp 105-107 https://www.truah.org/wp-content/uploads/2016/10/MI-Handbook-complete-web.pdf
- 9. Likutei Moharan 282

רפ״ב:א׳

דַע, כִּי צָרִיךְ לָדוּן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וַאֲפִּלוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וְלִמְצֹאׁ בּוֹ אֵיזֶה מְעַט טוֹב, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמְּעַט אֵינוֹ רָשָׁע, וְעַל יְדֵי זָה שֶׁמוֹצֵא בּוֹ מְעַט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל־יְדִי־זָה מַעֲלֶה אוֹתוֹ בֶּאֲמֶת לְכַף זְכוּת, וְיוּכֵל לַהָשִׁיבוֹ בִּתְשׁוּבָה .

Know, a person must judge everyone favorably (Avot 1:6). Even someone who is completely wicked, it is necessary to search and find in him some modicum of good; that in that little bit he is not wicked. And by finding in him a modicum of good and judging him favorably, one genuinely elevates him to the scale of merit and can bring him to repent.

ְוָזֶה בָּחִינַת) <u>תהילים ל״ז:י׳</u> :(וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשֶׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינָנּוּ; הַיְנוּ שֶׁהַפָּסוּק מַזְהִיר לָדוּן אֶת הַכּּל לְכַף זְכוּת, וְאַף־עַל־פִּי שֶׁאַתָּה רוֹאָה שֶׁהוּא רָשֶׁע גָּמוּר, אַף־עַל־פִּי־כֵן צָרִיךְּ אַתָּה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לִמְצֹאׁ בּוֹ מְעַט טוֹב, שֶׁשֶּׁם אֵינוֹ רשׁע. וזהוּ :

This is the aspect of "In yet a little bit the wicked man is not; you will reflect upon his place and he will not be there" (Psalms 37:10). That is, Scripture warns to judge everyone favorably. Even if you see that he is completely wicked, you must search and seek the little bit of good in him, wherein he is not wicked. This is: אָשָר אַפָּר שָׁבְּרִיךּ אַתָּה לְבַקשׁ בּוֹ עוֹד מְעַט טוֹב, שַׁיֵּשׁ בּוֹ עֲדִין, שָׁשֶׁם אֵינוֹ רָשָׁע, כִּי אַף־עַל־פִּי שָׁהוּא רָשָׁע עִּיך שָׁאָרין בּוֹ מִעט טוֹב עַדַיִן, כִּי אַיְדְ אָפְשַׁר שֵׁלֹא עֲשָׂה אִיוָה מְצְוָה אוֹ דַּבַר טוֹב מְנַמִיו, וְעַל־יִדִי־זָה שַׁאַתָּה מוֹצֵא בּוֹ אֵיָה מָצְוָה בּוֹ מָעט טוֹב עַדַיִן, כִּי אֵיִדְ אָפְשַׁר שֵׁלֹא עֲשֶׂה אִיוָה מָצְוָה אוֹ דַּבַר טוֹב מְנַמִיו, וְעַל־יִדִי־זָה שַׁאַתָּה מוֹצֵא בּוֹ

עוֹד מְעַט טוֹב, שֶׁשֶׁם אֵינוֹ רָשָׁע, וְאַתָּה דָּן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל־יְדֵי־זָה אַתָּה מַעֲלֶה אוֹתוֹ בֶּאֱמֶת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, עַד שָּיָשוּב בִּתְשוּב בִּתְשוּב בִּתְשוּב בִּתְשוּב.

In yet a little bit the wicked man is not—You must seek the "yet a little bit" of good that he still has within him, because in that place he is not wicked. For although he is wicked, how is it possible that he does not still possess even a little bit of good? Is it possible that throughout his life he never once did some mitzvah or good deed? And by your finding in him yet a little bit of good wherein he is not wicked, and your judging him favorably, you genuinely elevate him from the scale of guilt to the scale of merit, until, as a result of this, he returns [to God] in repentance.

: וְזָהוּ: וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע – עַל־יְדִי שֶׁמּוֹצֵא בְּהָרְשָׁע עוֹד מְעַט טוֹב, שֶׁשֶּׁם אֵינוֹ רָשָׁע, עַל־יְדִי־זָה Thus, this is "In yet a little bit the wicked man is not." By finding in the wicked person "yet a little bit" of good, as a result:

וְהַתְּבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינָנוּ – הַיְנוּ כְּשֶׁתּּתְבּוֹנֵן וְתְסְתַּכֵּל עַל מְקוֹמוֹ וּמַדְרַגָּתוֹ, וְאֵינָנוּ שָׁם עַל מְקוֹמוֹ הָרְאשׁוֹן, כִּי עַל־יִדִי עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינָנוּ – הַיְנוּ כְּשֶׁתּתְבּוֹנֵן וְתְסְתַּכֵּל עַל מְקוֹמוֹ וּמַדְרֵי־זֶה מוֹצִיאִין אוֹתוֹ בָּאֱמֶת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת . שִׁל־יְדֵי־זֶה מוֹצִיאִין אוֹתוֹ בָּאֱמֶת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת . עוֹד מְעַט טוֹב, אֵיזָה נְקָדָה טוֹבָה, וְדָנִין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת על־יְדֵי־זֶה מוֹצִיאִין אוֹתוֹ בָּאֱמֶת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת . you will reflect upon his place and he will not be there—That is, when you contemplate and consider his place and level, he is no longer there in his original place. For by finding in him yet a little bit of good, some good point, and judging him favorably, we genuinely move him from the scale of guilt to the scale of merit. וְהַתַבּוֹנֵנְתַ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנֵּוּ כַּנַּ"ִל, וְהָבֵן : וְהָתַבּוֹנֵנְתַ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנֵּוּ כַּנַּ"ל, וְהָבֵן : וְהַתַבּוֹנְנָתַ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנֵּוּ כַּנִי"ל, וְהָבֵן : וְהָתַבּוֹנְנָתַ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנֵּוּ כַּנְיִיל, וְהָבֵן : וְהַתַבּוֹנִנְתַ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנֵּוּ כְּנִי"ל, וְהָבֵן : וְהָתַבּוֹנְנָתַ עַל מְקוֹמוֹ וֹ וְאֵינְנֵּוּ כְּנִילְי, וְהָבָן בֹּיִילְיִילְ וֹיִילְ בִּבְּיִתְ בְּיִילְיִּבְּיִילְ בִּיֹלְיִילְ בִּיִילְיִבְּיִילְ בִּיּלְיִם בְּיִּתְּבּיִנְיִנְ בְּיִּיְנִיתְ בְּיִבְּיִבְּיִּיְנְיִיְנְיִבְּיִיְּבְיִּיְנְיִיְ עִילְיִילְיִילְ בִּיִּינְנִיּיִינְ בְּיִבְּיִילְ בִּבְּיִיתְ בִּיְיִבְיִיבְיִיְיִיִּיִיִּיִבְּיִיְיִבְּיִיְיִיְ וּבְּנִיּיְיִיְיִיִּיִּיִיִּיְנִיּיְיִנִיּיִיִּיְנִיתְּיִבְּיְיִיּיִין בְּיִבְּיִיּיִיְיִיִּיִיְיִיְיִיִּיִיּיִיְיִיִּיִיּנְיִיּ עִילִייְיִבּיִין בְּיִבְּיִיּיִי בְּיִיּיִין בְּיִיּיִין בְּיִיּיִיּיִיּיִיּיִי לְּיִבְּיִין מִיּוֹים בְּיִינִייִי בְּיִיּיִיּיִי בְּיִיּבְיּיִין בְּיוֹי בְּיִבְיּים בְּיּוֹי בְּיִבְּיִיּתְיּי בְּיִבְיּי בְּיִינְנִיּי בְּנִיּיּיְ בְּבְּיִיּיִיּבְיּנְיּיְ עִילִיתְּיִי בְּיִינְנִיּי בְּנִיּיְיְיְבָּיּיְ בְּיְבִיּיִיּיְ בְּיּבְיִיּיִי בְּיְנִיּיְיִּיּי בְּיִּיּיִי בְּיְּיִיּיּיְיִיּיְ

This is the explanation of "you will reflect upon his place and he will not be there," as explained above. Understand this

